

ŠKOLNÍ ČASOPIS

FÉNIX

TÉMA

POMOCNÁ RUKA V TĚŽKÉ
CHVÍLI

KUKÁTKO

KLUB MLADÝCH DIVÁKŮ
BRNO

NAŠI PŘEDKOVÉ

JAK VÍTALI SLOVANÉ JARO

KAM DÁL

FILOZOFICKÁ FAKULTA

CO SE UDÁLO

MATURITNÍ PLES

INSPIREVIEW

ROZHOVOR S LUCÍÍ
BURYANOVOU

TIPY NA ČTENÍ

VÁNICE

RECENZE

GLASS ONION

POJĎME ZAHRÁT...

FIFA 23

ZA KULTUROU

NA KARNEVAL DO BENÁTEK

CO JSOU ZAČ?

3D TISK

JE TO PRAVDA? HÁDEJTE.

SLEDOVÁNÍ

Nepanikař

Nepanikař je bezplatná aplikace, na kterou není potřeba přístup k internetu.

Aplikace se zaměřuje na mentální zdraví, přesněji na tyto problémy: deprese, úzkost, sebepoškozování, sebevražedné myšlenky, poruchy příjmu potravy, ale dokáže pomoci i v jiných krizových situacích.

Každý tento problém má v aplikaci svůj vlastní prostor, kde můžete najít hry, nápady, jak si sami pomoci v kritické situaci, specifické úkoly pro každou variantu a dechová cvičení, která se hodí v jakékoli situaci. Zaznamenává vaše pocity i progres. Pro případ nouze je v aplikaci rychlý přístup na Linku bezpečí, Linky psychické pomoci či linky Anabell se specializací na poruchy příjmu potravy. Pokud se necítíte komfortně, když voláte, jsou tady pro vás odkazy na chaty s poradnami childline nebo lifeline.

Další výhodou je jednoduchý přístup k terapii, která bývá levnější než jiné. Na terapii je kratší čekací doba a je v online podobě.

Aplikace vám může pomoci v nějaké náhlé situaci nebo ve stresovém okamžiku.

POMOCNÁ RUKA V TĚŽKÉ CHVÍLI

Začátek jara doprovází i druhé pololetí nesoucí s sebou spoustu stresujících a náročných momentů, na které ale nemusíte být sami.

Rádi bychom Vás povzbudili k překonání strachu a vyhledání odborné pomoci. Bohužel se i v 21. století téma psychoterapie setkává se stigmatizací a nepochopením. Také proto spousta lidí s návštěvou psychologa či jiného odborníka váhá a bojí se udělat první krok. To, že si lidé okolo Vás své problémy řeší sami, neznamená, že si pomocnou ruku nezasloužíte.

Co zvolit?

Pokud jste se pro terapii rozhodli, máte několik možností. Párová terapie vám pomůže s krizí v partnerském vztahu a na sezení nejčastěji dochází pár společně. Při rodinných úskalích je pro vás rodinná terapie. Skupinová terapie je pro určitý počet lidí s podobným problémem. Nejčastější je však terapie individuální, kde jste sami a je na vás zaměřená

Psycholog, psychiatr nebo psychoterapeut?

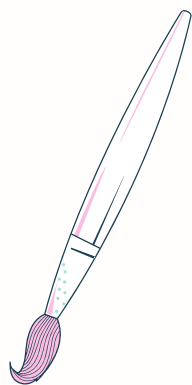
Psycholog má vystudovanou psychologii, pracuje v různých oblastech, poskytuje vyšetření nebo psychologické poradenství. Klinický psycholog má vystudovanou psychologii a vykonal kurz psycholog ve zdravotnictví. Může stanovit diagnózu, ale na rozdíl od psychiatra nemůže předepisovat medikaci.

Psychiatr je lékař s atestací z psychiatrie a na rozdíl od psychologa může předepisovat léky a stanovit diagnózu. Pracuje v nemocnicích, v ambulanci, nebo má soukromou praxi.

Psychoterapeut může být psycholog i psychiatr, který prošel psychoterapeutickým výcvikem určitého směru.

Co jsou to ty směry?

Jedná se o terapeutické přístupy ke klientovi. Liší se od sebe například vedením terapie nebo i zaměřením. Můžeme se setkat například s kognitivně-behaviorální terapií (KBT), Gestalt psychoterapií, psychoanalýzou i alternativní terapií. Mezi alternativní terapie se řadí například arteterapie či například muzikoterapie.

Ne každý směr sedí všem, a proto doporučujeme přizpůsobení právě Vašemu problému. Pokud Vám přístup nebude sedět, nebojte se vyzkoušet jiného odborníka.

Jaká je cena a čekací lhůta?

Cena odborníka se soukromou praxí se pohybuje od 600-2000 Kč, ale čekací lhůty nebudou tak dlouhé jako u odborníků, kde službu hraří pojišťovna. V krizové situaci bychom vám rádi doporučili krizová centra a krizové linky, například Linku bezpečí nebo Linku první psychické pomoci, případně aplikaci Nepanikař.

KLUB MLADÝCH DIVÁKŮ BRNO JE TADY PRO VŠECHNY ZÁJEMCE O DIVADLO

S klubovou kartičkou Klubu mladých diváků, kterou si za 100 Kč pořídíte na pokladně brněnského HaDivadla, můžete za 100 Kč chodit na desítky vybraných představení. KMDB také nabízí řadu doprovodných programů, díky kterým se můžete seznámit s ostatními vrstevníky, které baví divadlo.

"KMDB je takové molo u divadelního moře, do kterého se někdo ponoří naplno a někdo si jen jednou za čas jde zaplavat, ale i to se počítá."

**Rozhovor se zakladatelkou KMDB
Annou Stránskou z HaDivadla**

Co bylo a je účelem KMDB?

Popularizovat divadlo v jeho rozličných formách u mladých dospělých. Být pomocníkem při orientaci v divadelním terénu a pomáhat kurátorovat výběr. Mám za to, že divadlo je úžasným nástrojem ke zkoumání světa, společnosti i sebe samých. Zároveň je skvělým prostředkem, jak být s lidmi, jak se socializovat, navíc vždy přiměřenou měrou podle toho, nakolik introvertní či extrovertní povahy člověk je. Ne každý má ale to štěstí, že je v mládí k divadlu veden, nejeden zažil spíše odrazující zkušenost hromadné školní návštěvy divadla. KMDB je takové molo u divadelního moře, do kterého se někdo ponoří naplno a někdo si jen jednou za čas jde zaplavat, ale i to se počítá.

Jak vznikla myšlenka založení KMDB?

Když jsme začínali v HaDivadle jako nové vedení, přemýšlela jsem ze všech možných úhlů nad tím, jak pracovat s mladým publikem. Vytvořili jsme řadu našich vlastních vzdělávacích programů, ale jednoho dne se mně zrodila myšlenka, že pokud na to chceme jít poctivě, je potřeba postoupit ještě o kus dál. Představit divadelní svět ještě ve větší šíři, než jakou nabízí dramaturgie našeho divadla. Obecně ráda věci propojuji a vidím velký smysl ve spolupracích. A zároveň – přestože mám ráda práci se skupinami a kolektivy – vidím důležitost v individualitě. I proto se náš klub zaměřuje na jednotlivé členy, a ne na školní kolektivy.

Jaké byly začátky?

Začínali jsme s divadly, která nám byla vztahově nejbližší, kde bylo jednoduché se domluvit. Byl to zlomek současného počtu. Ze začátku to bylo taky testování, nakolik celá věc bude fungovat. Než se cokoliv rozroste do velkého, je dobré stabilitu ověřit na menším vzorku. První ročník v podstatě neměl žádné doprovodné programy, které jsme ve větším konečně spustili po covidových časech. Také nebyla zapojená mimobrněnská divadla. Ale už od začátku jsem si dala záležet na vizuální prezentaci klubu a klubovém „merchi“, který zahrnoval například tašky, hrníčky nebo placky.

Jak jsou na tom kluby mladých diváků v jiných městech ČR?

Náš společný mezidivadelní Klub mladých diváků Brno orientovaný na členy jako jedince byl dlouho unikátem. Existuje řada diváckých klubů, ať už při školách, nebo pod divadly. Ostatně sama jsem se názvem inspirovala v minulosti, i před desítkami let fungovaly nejrůznější „kluby mladých“. Mou další velkou inspirací jsou tzv. filmové kluby v kinech v řadě měst v Česku a na Slovensku.

Jakou plánujete pro KMDB budoucnost?

Mám velkou radost, že se po čase z péče o KMDB konečně stává týmová práce. Členů jsou aktuálně stovky, přibývá doprovodného programu, zapojených divadel... Nesmíme to přehnat s rozsahem, chtěla bych činnost klubu zachovat v udržitelné rovině po všech stránkách. Na druhou stranu ještě jedna pětistovka nových členů klidně může vstoupit, na to jsme připraveni. Kdyby se nám podařilo získat další finance, je spousta potenciálu k rozvíjení. Naším hlavním motivem je nadšení a to, že v činnosti KMDB vidíme velký smysl. Finanční zisk není cílem, nicméně odvedená práce sama z nebe nepadá.

Jak hodnotíš repertoár divadel v Brně oproti jiným městům v ČR?

Česko je extrémně divadelní země. V Brně je ohromný výběr, na co do divadla zajít. Tři scény Národního divadla Brno, které se v posledních letech dostalo na světovou špičku, tři scény Centra experimentálního divadla, spousta nezávislého divadla, Janáčkova akademie múzických umění... Je rozhodně z čeho vybírat, člověk by až skoro mohl někdy přebírat. I k tomu tady KMDB má být, pomoci s výběrem. Nicméně i když člověk zajde na divadlo, které není jeho šálek čaje, nelíbí se mu, nebaví ho, je vždy na něm samém, aby si i z takového zážitku něco odnesl. Ať už jste kdekoli – chodte za kulturou, přemýšlejte nad světem a radujte se ze života!

Renata Sasková

NÁVŠTĚVA DIVADLA NA ORLÍ

Jeden divadelní kousek z repertoáru KMDB jsem si zhlédla i já, a to představení Aleše Kohouta: Frankenstein (skutečný příběh), které momentálně hrají v Divadle na Orlí. Často přezdíváno jako Hudebně-dramatická laboratoř JAMU, Divadlo na Orlí funguje jako prostor pro studenty Hudební a Divadelní fakulty JAMU a umožňuje jim přípravu na práci v profesionálním prostředí.

Na tradiční „divadelní“ poměry je Divadlo na Orlí velice moderně zařízené. Samotná budova z roku 2012 má lehce futuristický nádech i interiér je záležitost minimalistická a zcela moderní.

Kombinace špičkového vybavení, zvukového zpracování a chytré hry se světly ve mně vzbuzovalo pocit, že já sama utíkám před zběsilou kreací doktora Frankensteinova. Špičkové herecké výkony absolventů mě provázely příběhem Mary Wollstonecraft-Godwinové (Shelleyové) a opravdu jsem vnímala temnou a romantickou atmosféru Ženevského jezera. Sám režisér a autor představení, Aleš Kohout, v autorském úvodu definuje Frankensteinova jako „muzikálovou operu“ a muzikálová opera to opravdu je.

Hlasové výkony absolventů JAMU, ať už sóla, duety, nebo kvartety, dosahovaly takových výšek, až mi běhal mráz po zádech. Představení jsem si nesmírně užila, neboť mi, jak se tak říká, „okořenila život“ něčím pro mě neobvyklým.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Brno,_Orlí%C3%AD_Divadlo_na_Orlí%C3%AD_%282013_01%29.jpg

Možnost zhlédnout vybraná představení, mezi než patří i Frankenstein, za extra zvýhodněnou cenu umožňuje členství v Klubu mladých diváků Brno. Zkrátka KMDB je pro divadelní nadšence dobrou volbou.

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ GYBYFOTO 2023

- zachyťte svým fotoaparátem nebo mobilem výjevy z života studentů GYBY
- preferujeme nearanžované snímky reportážního charakteru v odpovídající technické i umělecké kvalitě
- svá díla posílejte do 31. 3. 2023 na adresu pavel.riha@gyby.cz, do předmětu uveďte GYBYFOTO 2023

NAŠI PŘEDKOVÉ: JAK VÍTALI SLOVANÉ JARO

Dnes je jaro jen obdobím, na které všichni čekáme, ale nějak příliš je neslavíme. Slované si ovšem jara vážili více než kteréhokoli jiného období. Byl to čas znovuzrození, nového života, a proto jej provázela řada svátků a oslav. Většina z nich se odehrávala v březnu kvůli jarní rovnodennosti. Před každým jarem musel proběhnout Masopust, jež slavily i další slovanské národy. V Polsku byste oslavili tzv. Mięsopust, v Bulharsku tzv. Сирни заговезни (Sirni zagovezni), na Balkáně se mu říká Pust nebo Poklade a v Rusku tzv. Масленица (Masljenica).

Aby mohlo jaro přijít do vesnic a měst, museli se Slované zbavit zosobněním zimy a bohyně smrti Morany, a to tak, že ji utloukli a utopili. Proč? Protože Morana byla bohyní smrti, přinášela neštěstí a neúrodu, ale jaro (bohyně Vesna) přinášelo nový život, a to by nešlo dohromady. Moranu ve vesnicích představovala obří loutka oblečená do bílých plátěných šatů. U každého národa bylo zvykem ji nazdobit jinak, někteří ji zdobili stuhami, jiní jí věšeli šperky kolem krku.

Moranu, neboli loutku, Slované přenesli přes vesnici k nejbližšímu jezeru či řece, a pokud taková možnost nebyla, Morana se shazovala z mostu nebo ze skály.

Na zpáteční cestě po utopení či jiném způsobu usmrcení spěchali všichni do vesnic, jelikož legenda praví, že ten, kdo dorazil do vesnice poslední, ještě ten rok zemře. Smrti se tedy Slované zbavili a jaro mohlo začít.

Již zmíněná bohyně Vesna, dodnes v některých slovanských jazycích používána jako slovo pro jaro, nejvíce „zazářila“ při druhém svátku jarní rovnodennosti - při svátcích červené, o Velikonocích. Na jaře se znovu probouzí příroda, světla a tepla přibývá a život se přizpůsobuje božským zjevům. Slované se proto vždy snažili se duševně očistit, což je mělo připravit na léto. A to je také znamení pro vás, milí čtenáři, abyste v této době (a nejen teď!) konal dobré skutky, pomáhal lidem, anebo si zametl příbytek právě tak, jak to dělali Slované.

Milí čtenáři,

nejkratší měsíc je za námi a seběhlo se toho opravdu mnoho. Návštěvou školy nás poctil umělecký ředitel MFF Karlovy Vary pan Karel Och, konal se letošní poslední lyžařský kurz, maturanti si užili ples a 1. března jsme přijali poslední přihlášky ke studiu. Téměř 900 přijatých přihlášek znamená zatím rekordní zájem o studium na naší škole. To vše je ovšem již minulostí a nás nyní čeká opět akcemi poměrně nabitý březen.

Jednou z nejvýznamnějších nadcházejících akcí je určitě Festival španělského divadla, který se koná letos v Ostravě a naši školu zde budou reprezentovat žáci třídy 5Š6. Osobně se do Ostravy moc těším. Naši herci spolu s režisérem Marcosem Sapró Babilonim pravidelně nacvičují už od září, budu jim držet pěsti, ať se jim vystoupení podaří.

V březnu nás čekají také hned dva významné dny, 8. března je Mezinárodní den žen a 28. března je výročí narození Jana Amose Komenského, které se u nás slaví také jako Den učitelů. Věřím, že nezapomenete popřát také těm svým.

Určitě vaší pozornosti neuniklo, že od 13. do 17. března budete moci nabrat nové síly a inspiraci během jarních prázdnin. Vzhledem k tomu, že po prázdninách už bude jaro na dosah, chtěl bych oslovit zájemce, kteří by rádi vypomohli s přípravou školní zahrady, aby se nahlásili u paní kolegyně Šašinkové. Pomoci budeme potřebovat s úpravou záhonů, terénními úpravami, čištěním jezírka ale i vrácením ryb a leknínů. Věřím, že společnými silami připravíme zahradu tak, že si zde budeme moci užívat výuku i volný čas.

Budu se těšit, že se na zahradě brzy setkáme.

VYPLATÍ SE STUDOVAT V NEJVĚTŠÍ FAKULTĚ ČESKÉ REPUBLIKY?

Při přípravě na tuto rubriku tentokrát naše redakce zavítala na Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity. Celou dobu nás doprovázeli Mgr. et Mgr. Tomáš Weissar, zástupce Oddělení vnějších vztahů a zároveň vyučující latiny, a Šarlota Sedláčková, studentka filozofie.

Hlavní kampus fakulty stojí v centru Brna a její další budovy byste našli v bezprostřední blízkosti. Uprostřed kampusu se nalézá pěkné prostředí nedávno zrekonstruovaného areálu, za jehož srdce se považuje knihovna. Je přístupná pro veřejnost, knihy si ale mohou zapůjčit jen studenti. V budově knihovny se nachází Makerspace, kde mají vysokoškoláci možnost používat některé z dostupných technologií. V rámci naší návštěvy jsme se podívali i do protiatomového krytu z minulého století, který byl nedávno vyklizen pro veřejné prohlídky.

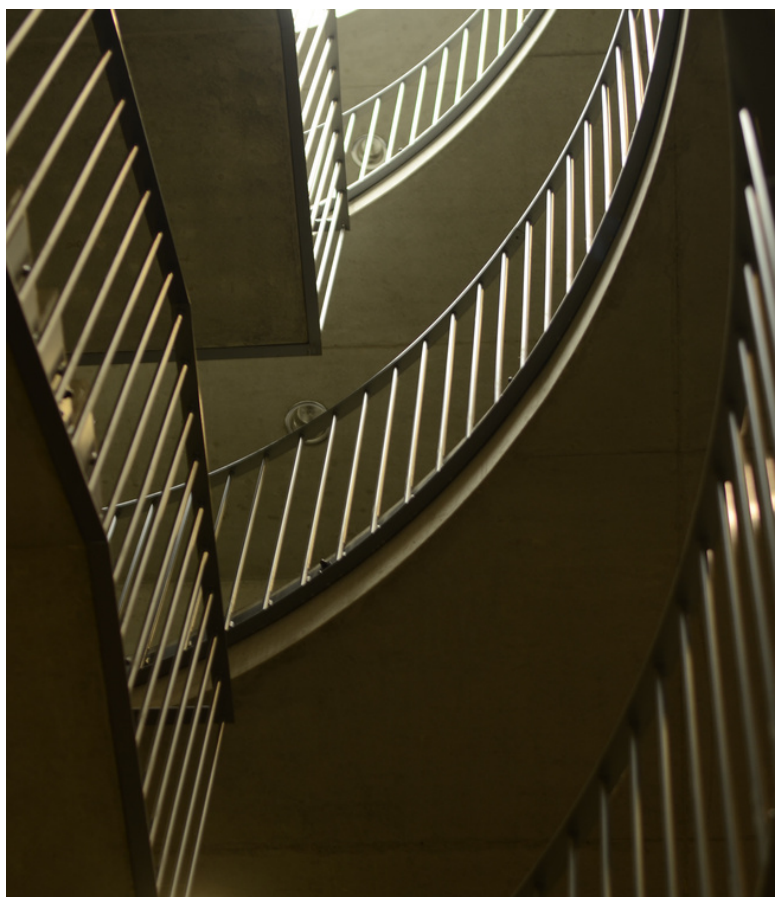
Počtem studentů se Filozofická fakulta vyšplhala na pozici vůbec největší fakulty v celé České republice. K našemu údivu je totiž nabídka oborů opravdu rozmanitá. Kromě těch s nejvíce uchazeči, tedy psychologie a anglický jazyk, si můžete podat přihlášku mimo jiné na některý z dalších jazyků (kde je na výběr kromě češtiny i třeba portugalština, katalánština nebo japonština), historii, odvětví jemu podobné - vědy o umění, nebo třeba pedagogiku. Seznam všech oborů najdete na webových stránkách fakulty.

Absolventi filozofických fakult jsou v poslední době terčem různých přesudků a pochybností ohledně užitečnosti těchto oborů. Byli jsme ale ujištěni, že si s tím zájemci nemusí dělat starosti. Uplatnění těchto absolventů je mnohem větší, než se obecně předpokládá, jelikož si zaměstnavatelé cení jejich myšlení, abstraktního vnímání, schopnosti mluvit a dovednosti čtení mezi řádky. Navíc si na fakultě studenti individuálně sestavují rozvrh, čímž si procvičují dobré organizování času.

„Co se naučíte více než na jiných fakultách: rozumět textu, rozumět tomu, co se říká, odlišovat podstatné od nepodstatného a pravdivé od nepravdivého. Je to důležité do života a pro uplatnění,“ ujistili nás naši průvodci.

V případě, že uvažujete o vycestování do zahraničí, je studium právě zde skvělá volba. Překvapilo nás, že se Erasmus na fakultě důrazně doporučuje a v nabídce je bohatý výběr zemí, kde je navíc při pobytu poskytnuta studentům velká finanční podpora. Ani o volnočasové aktivity tu není nouze. Můžete si vyzkoušet kupříkladu hraní divadla, psaní do některého ze studentských časopisů, pěvecký sbor nebo orchestr. Pořádají se přednášky, diskuze a exkurze. Dokonce je možné i reprezentovat Masarykovu univerzitu v hokeji.

<https://www.phil.muni.cz/>

Proč byste si měli zvolit právě Filozofickou fakultu?

„Protože Brno, protože filda, ta je krásná sama o sobě, a protože lidi. Myslím si, že lidé vždycky tvoří jakoukoli práci, jakékoliv prostředí. Vytváří přátelství, kontakty, zkušenosti, o tom je to tu hodně. Na to je dobré myslet při výběru studia. Nezaměřovat se jen na to, že si jdu pro titul a jdu si odstudovat nějaké předměty nebo obor, ale že potřebuju navazovat kontakty. Ty navazujete na vysoké úplně nejvíc a hodí se jak pro osobní život, tak pro ten pracovní. A potom, přátelství může vydržet navěky. A co je víc?“

říká Šarlota Sedláčková, studentka oboru Filozofie na FF MU

A jak se sem dostat? Podoba přijímacích zkoušek záleží na konkrétním oboru. Od ledna do dubna se koná Test studijních předpokladů, který prověří vaše myšlení a obecné studijní předpoklady. Některé obory zároveň pořádají na konci dubna vlastní oborovou zkoušku. Přijímací zkoušky se rovněž můžou prominout, buď dle vyhrané olympiády, jazykového certifikátu (to platí ale pouze pro některé jazykové obory), či na základě prospěchu z určitých předmětů, kdy se počítá průměr ze všech čtyř let studia.

Na závěr bychom chtěly poděkovat oběma našim průvodcům za jejich čas a ochotu a věříme, že vám naše rubrika opět pomohla při volbě vysoké školy. Pokud přesto stále nevíte, nezoufejte. Na další fakultu se s námi podíváte již příští číslo.

MATURITNÍ PLES

Dne 25.2. se uskutečnil reprezentační ples naší školy. V Babylonu na Kounicově ulici se sešlo mnoho studentů nejen maturitních ročníků, jejich rodin, ale také několik učitelů. Kolem 18. hodiny se začal společenský sál naplňovat. Všichni byli slavnostně oblečení. U vchodu byl menší fotokoutek s rekvizitami a nechybělo ani občerstvení. Program začal slavnostním šerpováním maturantů, které doplnil volný program s doprovodem kapely. V 19:30 jsme již všichni napjatě sledovali 1. a 2. vystoupení. Třída 8A8 nás provedla 8 lety, které spolu zažili, jak si společně v dobrých chvílích užívali a stresovali se ze známek. Předvedli ostatním, že při sobě dokázali držet jak v dobrém, tak i zlém.

Třída 6A6 si připravila zcela odlišný program. Díky vojenskému výcviku poukázala na to, že ne všechno, co se zdá být lehké, tak doopravdy je. Po znovu uskutečněné volné zábavě se předvedly třídy 6Š6 a 4A4. První z nich nás zavedla na řecký ostrov a vystoupila na písničky od Abby z filmu Mamma Mia. Jejich vystoupení se skládalo hlavně z tanečních částí a dále ze scén inspirovanými filmem. Nakonec si třída 4A4 nachystala představení složené z pořadů a filmů v televizi. Přes Shreka, rugby utkání až po večerníčka.

Na svou maturitní třídu vzpomíná učitelka Šašinková

Jak jste si užila těchto 6 let s Vaší třídou?

Někdy to bylo náročné, někdy to bylo veselé, většinou to bylo zajímavé, a je mi docela líto, že už to pomalu končí. Doufám, že to ale skončí šťastně pro všechny zúčastněné.

Jaká byla Vaše nejoblíbenější akce s třídou?

No my jsme těch akcí zažili více. Nejoblíbenější akce, to je těžký výběr, protože byli jsme na kaprálově mlýně na ekologickém kurzu, byli jsme na výletě v Praze, na vodě, s podstatnou částí třídy jsme vyjeli do světa do Baskicka a pak další rok jsme byli v Itálii. Takže těžký výběr. Z těch větších akcí se mi líbila naposledy ta Itálie, ale tam byla jenom polovina třídy, tam nebyli všichni, ale z těch akcí, kde byli všichni, tak asi Praha, ta nám vyšla krásně.

Co vás do Itálie zavedlo?

V Itálii jsme byli v rámci projektu do světa, který je dotovaný jihomoravským krajem, a který umožní výjezd studentům do zahraničí. Měli jsme tam dost náročný program, který zahrnoval exkurze jak po těch historických památkách, tak i na některé přírodovědné zajímavé lokality. Byli jsme v lomu na mramor v Carraře, nebo jsme byli v některých národních parcích, horách nebo na mořském břehu. Viděli jsme toho mnoho a děti z toho zpracovaly poměrně dlouhou, náročnou práci a myslím, že se tam mnohé naučily.

Jaké to je odvádět třídu k maturitě?

Člověk jim přeje, aby se všechno dařilo, marně doufá, že poslouchají, co jim člověk říká, aby nedošlo k nějakým problémům, a přestože to není snadné, věřím že to všechno dobře dopadne. A že všichni uspějí u maturity. To bych si moc přála.

Kolikrát jste takto odvedla třídu k maturitě?

Kolikátá je to moje maturitní třída? Třetí.

Dá se říct, která byla nejoblíbenější?

Každá měla určitě své pro a proti a ty časové odstupy, ty jsou docela dlouhé. První byla osmiletá, pak jsem měla přestávku pak šestiletou a potom zase přestávku potom šestiletou. Umíte si představit, že v průběhu těch let se ledacos změnilo a samozřejmě třída, kterou mám teď, je mi nejbližší, ale v minulosti jsem měla ráda i ty třídy předchozí.

Stýkáte se stále se svými bývalými žáky?

Moc často srazy nemívají, takže je někdy špehuju na Facebooku, abych věděla, co se s nimi děje, a když někoho potkám, tak jsem vždycky ráda. Někdy se přijdou podívat do školy a občas organizují nějaké srazy, ale vždy se trefí do nějakého termínu, kdy mi to nevyhovuje. Tak věřím, že se to zase někdy podaří a vždy je ráda vidím. Tato třída, co teď odejde, doufám, že bude plánovat srazy tak, abych na ně mohla.

Myslíte si, že je Vaše třída připravená na maturitu?

Rozhodně jsem si jistá, že všichni vyučující pro to udělali maximum, a spíš ještě víc než maximum, jestli to vůbec je možné. Co udělali studenti, to už je jejich zodpovědnost a věřím, že naprostá většina z nich pracuje poctivě a jsou si vědomí, že to zadarmo nedostanou a připravují se poctivě. Ale znáte to, vždy jsou nějaké výjimky.

Tak doufám že výjimky nebudou a že to všichni zvládnou.

Těšíte se na Vaši další třídu?

Přiznám že se těším na tu přestávku, kterou bych mohla mít. Aspoň roční. Ale potom jsem samozřejmě otevřená novým možnostem.

Pár slov i od pana ředitele

Kolikátý ples pořádáte na tomto gymnáziu?

Na gymnáziu působím již 12 let, první rok jsem se plesu účastnil spíše jako host. Další rok už jsem byl součástí organizačního týmu. Mnoho let jsme ples organizovali s paní kolegyní Maškovou, kdy jsme byli opravdu dobře sehraný tým. V posledních třech letech jsme dali více prostoru našim studentům a absolventům.

Jak těžké je připravovat takovou akci? Podílejí se na přípravě i studenti a učitelé?

Organizovat jakoukoliv akci pro tolik lidí je vždy komplikované. Vše musí klapnout a proměnných je příliš mnoho. Důležité je vždy zachovat chladnou hlavu. Ples jsme nikdy neorganizovali sami, vždy nám pomáhalo několik kolegů a také studentů. Musím uznat, že každý rok to jsou pěkné nervy. Alespoň do chvíle, než začne kapela hrát. Pamatuji se, že jeden rok se zdálo, že kapela snad ani nedorazí a budeme muset vystupovat s paní kolegyní Maškovou.

Kdy a kde se pořádal Váš maturitní ples, jaké máte vzpomínky?

Maturoval jsem v roce 2004 a tehdy jsme měli být v plném proudu.

Co byste popřál letošním maturantům?

V následujících měsících naše studenty čekají ovšem nejen maturitní zkoušky. Připravit se budou muset i na přijímací zkoušky na vysokou školu. Naši učitelé jim při přípravě budou určitě oporou. Doporučil bych, ať se nebojí přijít na něco zeptat.

“TANEC PRO MĚ ZNAMENÁ NĚCO HEZKÉHO, CO SPOLU LIDÉ MOHOU SDÍLET”

Letošní plesová sezóna se pomalu chýlí ke konci a mnozí z vás už jistě přemýšlejí, kde uskladnit nažehlené krajkové šaty či oblek, aby do příště utrpěly co nejmenší újmu. Pro některé lidi jsou ale sukně, lodičky či kravata doslova denním chlebem. Tedy ne, že by řešili obtížné ukládání oblečení jeho konzumací, ale stráví v něm většinu dne a často se v něm pořádně zapotí. Mezi tyto hrdiny patří také proslulá tanečnice, trenérka, porotkyně a lektorka taneční školy Starlet Lucie Buryanová. I já jsem letos spolu se stovkami dalších studentů absolvovala taneční lekce pod jejím vedením a mnohému se od ní přiučila. A nejen na provoz taneční školy jsem se jí zeptala v následujícím rozhovoru.

Na lekcích i plesech často říkáte, že tanec je krásný způsob, jak být spolu. Co pro Vás osobně tanec znamená?

Tanec mě provází celý život. Kromě toho, že pro mě znamená rodinnou tradici, vzpomínky na dětství a spoustu chvil strávených s rodiči na tanečních soutěžích, hodiny strávené s mojí maminkou v kurzech, kdy jsem poslouchala její povídání o společenském chování a vysvětlování tanečních kroků žákům, pro mě znamená tanec kontakt s lidmi, poznávání nových přátel, příjemné vztahy, kamarádství, dobrou náladu, zkrátka to hezké, co mezi lidmi může být, co spolu mohou sdílet. A tanec jako takový (ať už jde o tanec společenský, balet, street dance, výrazový tanec, swing, jazz...) se mi líbí jako krásný pohyb. Velmi silně vnímám, jak se lidé pohybují – nesměle, hrubě, sebevědomě, strnule, někdy neslušně, příjemně nebo kultivovaně... A tanec člověka pohybově kultivuje.

Vyrůstala jste v rodině tanečníků. Předpokládalo se u Vás automaticky, že se zapojíte do rodinného podniku, nebo to byl delší proces rozhodování?

Ačkoli jsem vyrůstala v taneční rodině a k jakési pohybové kultuře jsem od malička byla vedena (v dětství jsem 8 let chodila do baletu), nikdy mě rodiče ke společenskému tanci, k soutěžení nebo jakémukoli přebírání rodinné taneční tradice nenutili. Se společenským tancem jsem začala díky svému vlastnímu rozhodnutí sama, a to až po středoškolských tanečních. A dokonce i mé profesní směřování bylo zpočátku úplně jiné. Původně jsem po absolvování vysoké školy pracovala jako speciální pedagog – logoped. To, že mě životní vítr zavál k profesi učitele tance, byl spíše sled životních náhod.

Máte nějakou oblíbenou skladbu, na kterou ráda tancujete konkrétní tanec? A naopak, je nějaký tanec, který opravdu nesnášíte?

Začnu druhou částí otázky – asi není žádný tanec, který bych vyloženě neměla ráda. Každý má něco do sebe, každý je jiný a mně se líbí právě ta pestrost. Pokud bych měla jmenovat své tance oblíbené, tak bych určitě měla zmínit waltz, rumbu, slowfoxtrot – co se týče tanců společenských. Ale mám velmi ráda i street dance, swing nebo jazz. V podstatě všem těmto druhům tance jsem se v životě v určitém období věnovala.

Co byste doporučila začátečníkům, aby při tanci vypadali profesionálně?

Základem hezkého tance je dobré držení těla. Aby měl člověk správné držení, musí mít zpevněné tělo, vnímat ho, naučit se ovládat každou část těla zvlášť a následně se naučit své pohyby vzájemně koordinovat. Proto všem tanečnickům doporučuji nevyhýbat se jakémukoli stylu tance, protože každý styl naučí tělo nějaký pohyb a pak z těchto zkušeností můžete čerpat v jiných druzích tance. Takže tanečník párového společenského tance by se neměl bát zkusit třeba street dance, stepař pro změnu vyzkoušet jazz, zkrátka všechny tance obohacuje pohybové dovednosti. No a další pro mě zásadní součástí tance je hudba. Chce-li být tanečník dobrý, musí se naučit vnímat rytmus. Ale to je jen začátek a základ. Měl by vnímat také náladu hudby, sílu či gradaci, které se skrývají pod hlavním rytmem a melodií. Měl by se naučit, jak se stát svým pohybem „součástí hudby“. Můj tatínek o tomto dokázal povídat hodiny.

Máte nějaké jiné koníčky, záliby kromě tance?

Bohužel na mnoho jiných zálib mi moc času nezbyvá, ale pokud přece, se snažím vyšetřit čas na čtení (knihy jsou mojí vášní a možná trochu zvláštní je časté zaměření mé četby na téma holocaustu), ježdění na kole, květiny a zahrádku, divadlo, koncerty vážné hudby nebo cestování (spíše tuzemské). Ale tanec a pohyb zůstává mojí hlavní zálibou. Ještě před pár lety jsem se vrátila k aktivnímu tancování jako člen taneční formace. A pokud ne přímo aktivní tanec, tak alespoň nějaké to cvičení.

Jak se vypořádáváte s překážkou fyzické náročnosti tance?

Možná proto, že na určitou fyzickou zátěž jsem zvyklá, ji v tanečních kurzech už ani nepociťuji. Několikahodinové stání a chození jako zátěž nevnímám. A po spíše psychicky náročném dopoledni při kancelářské podnikatelské práci je trošku fyzické zátěže v kurzu spíše relaxem. Ano, po 5 hodinách na podpatcích nožičky bolí. Ale to o přestávkách trochu spraví zdravotní papučky v zákulisí.

Jak vymýšlíte své pověstné „hlášky“ typu „šlapeme zeli“ nebo „lezeme na střechu“? Jsou to Vaše náhodné asociace nebo systematický brainstorming? Měníte je někdy, když narazíte na trefnější přirovnání?

Mnoho z nich jsem „zdělala“ od rodičů (samba – přes potok a za potok, tango – krook krook řap-řap), další vznikají při samotné výuce. Vždy se snažím žákům udělat výuku co nejnázornější a využívat jejich už nabytých znalostí a jejich představivosti. Nápovědy a pomůcky stále v lekcích na žácích „testuji“. Některé se ujmou, ty pak zařadím, některé se nepodaří, tak zkouším jiné. A mnohé osvědčené nápady si pak s maminkou vzájemně sdělujeme a doporučujeme.

Na lekcích základních kurzů vysvětlujete také etiku. Pozorujete na svých žácích, že si ji osvojují? Mění se podle Vás pravidla etikety s časem, tj. měla by se pravidla přizpůsobovat době nebo zůstat konzervativní?

Nevím, nakolik je výsledek slušného společenského chování žáků zásluhou společenské výchovy v kurzech (základ tkví podle mě v rodině), ale přece jen si myslím, že absolvování tanečních bývá na žácích vidět.

Možná je to celkovou atmosférou, která panuje v kurzech. Snad si žáci uvědomí, že pokud jednají taktně, zdvořile a ohleduplně, tvoří kolem sebe příjemnou atmosféru.

Etiketa by se zcela jistě měla přizpůsobovat potřebám a zvykům společnosti. V dnešní době už neexistují taneční pořádky, mnohá pravidla už lidé nepovažují za aktuální, na druhou stranu vyvstaly nové situace, se kterými jsme se dříve nesetkávali – máme třeba mobilní telefony, které s sebou přináší nová pravidla slušného chování. Lektori by měli tyto nové společenské “normy” vnímat a do svých přednášek je zařazovat. Sama se občas snažím v kurzu sdělit svoji zkušenost či zážitek z nějaké takové situace a okomentovat ho.

Vzpomenete si na nějakou vtipnou historku z lekce, plesu nebo prodloužené?

Určitě, mám jich hodně, jsou to takové drobné úsměvné okamžiky. V loňském roce jsem si na našem serveru dárkových voucherů všimla, že nějaký pan S. zakoupil k Vánocům pro sebe a svoji ženu poukaz na taneční kurz. Asi dvě hodiny po něm zakoupila paní S. (jeho manželka) voucher pro sebe a jeho. Tak jsem si tak říkala, jaké asi bylo u nich doma na Vánoce překvapení. Snad příjemné.

Nebo jiná – učila jsem v kurzu pro dospělé nějakou novou figuru a jeden pán stále vysvětloval své tanečnici, jak má danou figuru tančit. Snažila jsem se chudinku slečnu trochu povzbudit a podpořit ji a říkala jsem mu, že my ženské to také nemáme jednoduché, že se musíme naučit nechat se vést.

Že to by si musel vyzkoušet. Pán to vzal doslova a do další lekce došla jeho tanečnice v pánském obleku a on v halence a krátké sukni. Jen se omlouval, že lodičky třiačtyřicítky nesehnal.

Příhoda staršího data (trochu neslušná) – se stala na plesu mému tatínkovi. Můj tatínek uváděl volenku na bílé prodloužené, kde byla spousta hostů, rodičů a tak dále, jak to tak na bílých prodloužených bývá. A chtěl říct „Pánové zadejte si dívky“ nebo třeba jinak „Pánové, zadejte si děvčata“. A jak se mu to tak spletlo dohromady, tak před tím plným sálem ohlásil: „Pánové, zadejte si dívky“.

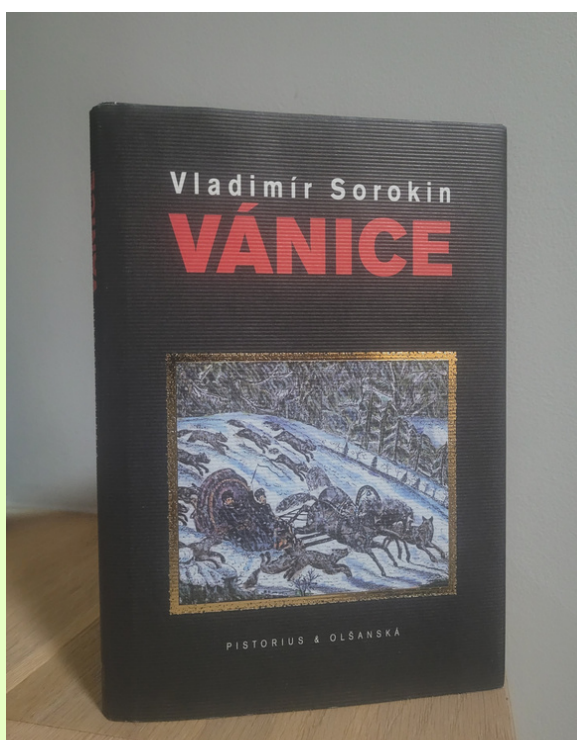
Máte nějaký dosud nesplněný sen nebo vizi v oblasti tance?

Sen jsem si neplánovaně splnila, když jsem se před pěti lety stala aktivním členem taneční formace a projezdila několik evropských i mimoevropských zemí a stala se dvakrát mistrem ČR ve standardních formacích. Teď už mám jen sen užívat si spokojené žáky v kurzech a vyhýbat se nepříjemným a nesmyslným konkurenčním bojům.

Věřím, že paní Buryanovou i celý Starlet čeká ještě mnoho úspěchů a přeji jim hodně zdaru! Stejně tak i vy, kteří vidíte tanec jako svou potenciální profesní dráhu či celoživotní koníček, neváhejte, protože, jak krásně vyjadřuje můj oblíbený citát, “fantazie se stává realitou, pokud ji umíš zatančit!”

VLADIMÍR SOROKIN - VÁNICE

Doktor Platón Iljič Garin, hlavní hrdina Vánice, se co nejdřív potřebuje dostat do vzdálené vesnice, ve které vypukla epidemie exotické nemoci „černuš“, aby mohl naočkovat nenakažené obyvatele. Počasí však není na doktorově straně, a tak musí sehnat vozku, který je ochoten ho svézt sedmnáct verst v kruté vánici do setmění. Po cestě však potkávají tolik překážek, až se zdá, že se nikdy do cíle nedostanou.

Děj se odehrává v 19. století v Rusku, které je na pokraji úpadu do post-apokalyptické civilizace. Doktor a jeho vozka, Kucka, studenou a nekonečnou vánici jedou celou cestu na tzv. samohybu, který je poháněn padesáti miniaturními koňmi o velikosti holubů. Tito koně jsou jeden z mnoha prvků magického realismu vyskytující se v příběhu. Na to, jak krátká kniha je, se dotýká mnoha zajímavých témat. Román je sci-fi a parodií na dnešní civilizaci, ale také velkou metaforou na strastiplný život v mrazivých částech Ruska. Vladimír Sorokin tak výborně popisuje fyziologický a psychologický důsledek takového života.

Nemoc, proti které veze vakcínu Doktor Garin, mění mrtvé nakažené občany na vražedné necítící bytosti s dlouhými černými drápy, které dokážou rozsápat dřevo. Doktor tedy spěchá, aby dokázal zachránit co nejvíce občanů, co je v lidských a nelidských silách možné. Jeho poslání je také velkou částí jeho osobnosti. Je velmi vážný, arogantní a nafoukaný, zatímco Kucka je humorný, čilý a odhodlaný dovézt doktora Garina do vesnice za každou cenu. Dynamika dvou hlavních postav je tedy podobná dynamice mezi pánem a sluhou. Jejich vztah kolísá mezi nejlepšími kamarády a hlavními nepřáteli na základě toho, co se kolem nich děje.

I přesto, že mě román často zmátl a překvapil, musím říct, že jsem si velmi užil jeho čtení. V některých částech jsem si však nebyl jistý, zda by se kniha neměla řadit mezi horory. Kniha je dostupná v naší školní knihovně spolu s dalšími tituly od Vladimíra Sorokina.

NE VŠICHNI BOHÁČI JSOU GENIÁLNÍ

zdroj obrázku: <https://www.bbc.com/culture/article/20220911-glass-onion-review-daniel-craig-shines-in-knives-out-sequel>

Detektiv Benoît Blanc se záhadně ocitne na soukromém řeckém ostrově, který patří slavnému miliardáři. Ale kým a proč byl pozván? To je jen jedna z mnoha hádanek, kterou bude muset na tomto podivném výletu vyřešit. Setkává se zde s nesourodou skupinou přátel, kteří se na pozvání jejich kamaráda, miliardáře Milese Brona, sešli na jeho ostrově. Tato skupina „narušitelů,” jak si říkají, se skládá z významných a vlivných lidí, jako je guvernérka státu Connecticut Claire Debella,

vědec Lionel Toussaint, módní návrhářka a modelka s velmi kontroverzní reputací Birdie Jay, influencer Duke Cody nebo spoluzakladatelka Milesovy firmy Cassandra „Andi” Brand. Miles si pro své přátele tentokrát připravil detektivní hru, ve které budou mít za úkol přijít na to, kdo a jak ho zavraždil. Ta se však zvrtné takovým způsobem, jaký nikdo z účastníků nečeká, a na ostrově se začnou dít záhadné věci. Každý z party má svá tajemství a lži, které se postupně odhalují. Když se však najednou objeví opravdová mrtvola jednoho z kamarádů, všichni jsou podezřelí z činu.

♪ TO SEE HOW THE OTHER HALF LIVES LOOKING THROUGH A GLASS ONION ♪

Tato písnička od Beatles je skvělá, bude film pojmenovaný po ní také?

Na nože: Glass Onion je druhým filmem Knives out franšízy, a zatímco jednička byla vyvážený mix mezi detektivkou a komedií, díl druhý, ačkoliv pořád detektivka, je spíš akční počin prokořeněný melodramatem.

Jinak jsem ale byla velmi spokojená a nepřipadala jsem si, že bych plýtvala svým časem. Soukromý ostrov, kde se většina filmu odehrává, je... extra. Pokoje, které jsou rozdělené podle čaker, zahrady vybavené umělou inteligencí a o Moně Lise vobýváku ani není třeba mluvit. Obraz po celý film slouží jako metafora, a i když její přítomnost je vysoce nepravděpodobná, tak jsem se pousmála pokaždé, když na ni byl záběr.

Problém pro mě nastává ve třetím aktu. Věci se začínají odhalovat, vyjasňovat a viditelně zasáhne vyšší moc scénáře. Změny se dějí až příliš příhodně. Deník byl přesně na místě, kde potřeboval být, barva omáčky byla až podezřele blízko krvi,

nebo – moje osobní oblíbená – fakt, že všichni měli rozhovory, které odhalovaly velmi kompromitující informace v pro hlavní hrdiny naprosto dokonalých časech. Stačila jedna procházka zahradou a věděli jste špínu na všechny. To už je ale trochu hnidopišství.

Tyto momenty nebyli příliš rušivé a většina zvrátů v kontextu filmu smysl dává. Výsledný produkt je hodně podpořen i hereckou sestavou. Craig s jižanským přízvukem a v luxusních pruhovaných plavečkách byl super. Kate Hudson jako prostoduchá modelka byla úžasná, a i výkony ostatních byly na vysoké úrovni. Jediný kdo mi trochu vadil byl Dave Bautista (svalovec Duke), a to kvůli jeho hereckému stylu na Arnolda.

Takže, ačkoliv nože byly trochu tupější než v jedničce, stále se jedná o nadprůměrný film. Pro mě osobně jeden z nejlepších filmů, který se odehrává přímo uprostřed karantény. Pyžamové kalhoty, Among us, roušky... Prostě s prvními pár minutami jsem se ztotožnila možná až moc. Pokud budete mít někdy dvě hodiny čas a máte tento typ filmů rádi, tak určitě doporučuji.

FIFA 23

Letošní FIFA 23 je nejnovější edicí z každoročně vydávané série, která začala před třiceti lety, kdy kanadští vývojáři ze společnosti EA Sports vytvořili jednu z prvních fotbalových her, FIFU 93. Bohužel ta letošní je také tou poslední, jelikož od příštího vydání tato hra dostane nový název, EA Sport FC. FIFA je jednou z mála her, kterou lze hrát na všech platformách (PlayStation, Xbox, PC, Nintendo). Hra má velice jednoduchou myšlenku, snaží se co nejvíce připomínat skutečný fotbalový zápas.

<https://www.trustedreviews.com/wp-content/uploads/sites/54/2022/10/FIFA-23.jpg>

Letošní edici hodnotím velice kladně, mám pocit, že si vývojáři dali mnohem více záležet. Jednou z nejlepších novinek je bezpochyby přidání střel vnějším nártem nebo přidání tzv. Brexit tackle. Také musím vyzdvihnout to, že hra je velice dobře graficky zpracovaná, někdy mám pocit jako bych sledoval opravdový zápas.

<https://www.trustedreviews.com/wp-content/uploads/sites/54/2023/01/FIFA-PS5-DualSense-deal.jpg>

Je určena pro jednoho až čtyři hráče a nabízí uživatelům 6 herních módů. Mým nejoblíbenějším je mód kariéry, kde je možnost si vytvořit vlastního fotbalistu nebo trenéra a trochu si vyzkoušet, jaké to takové pozice zastávat. Tím bezpochyby nejpopulárnějším režimem, který hru proslavil, je režim zápasu, kde si uživatel vybere libovolný tým, který ovládá a může soupeřit proti kamarádům nebo počítači.

https://www.trustedreviews.com/wp-content/uploads/sites/54/2021/09/Copy-of-Alaba_KineticAirBattle_Reveal_G5_F22_Disclaimer_Lores_WM-scaled.jpg

Z drobných nedostatků musím zmínit následující. Velice časté je zasekávání hry, špatná rozhodnutí rozhodčích nebo to, že ve hře chybí česká liga. Věřím, že se na škole najde spousta fanoušků fotbalu. Pokud nevíte, co dělat ve svém volném čase, rozhodně bych doporučil si pořídit FIFU 23.

NA KARNEVAL DO BENÁTEK

Přemýšleli jste někdy o tom, že byste v zimě nejradši vycestovali někam, kde je aspoň trochu teplo? A proč ne! Během zimy je cestování do různých destinací mnohdy levnější, a navíc je všude méně turistů. Jedno z takových míst jsou například Benátky. Během celého února se toto historické město zahálí do kulis věhlasného karnevalu. Naskytne se vám tak možnost vidět benátské paláce a romantické mosty v magické atmosféře, a to díky tajemným postavám se škraboškami a historickými kostýmy. Co v Benátkách můžete stihnout vidět během jednoho víkendu, se dozvíte v dnešním článku!

Do Benátek nemusíte jenom letecky. Pokud se na cestu vydáte autobusem či autem, svůj výlet ještě více oživíte tím, že dojedete do přístavního městečka Punta Sabbioni. Odtud se dostanete pravidelnou lodní linkou přímo do historického centra města. Jízda po laguně trvá necelou hodinu a vám se naskytne příležitost pokochat se Benátkami z vodní hladiny.

Mezi první památky patří Most nárků, někdy zvaný Most vzdechů. Ten vznikl již v 16. století pro spojení Dóžecího paláce a věznice. Svůj název dostal podle nárků, které vykřikovali odsouzenci, kteří po tomto mostě šli těsně před uzavřením do cely. Legenda taky praví, že pokud se milenci políbí na gondole přímo pod mostem, jejich láska bude trvat věčně.

Jakmile překročíte svůj první most, naskytne se vám pohled na překrásný Dóžecí palác. Je to největší světská památka v celých Benátkách a bylo to sídlo benátských knížat, tzv. dóžat. Palác Vás zaujme hned na první pohled nejen svoji velikostí, ale i tím, jak je zdobený. Návštěva interiéru Vás bude stát 30 euro (s ISIC kartou jenom 15) a stojí opravdu za to. Budete ohromeni ze všech obrazů, zlata a obrovských prostorů.

Vstupenka také zahrnuje vstup do muzea Correr. To bylo vytvořeno z uměleckých děl Teodora Correr, který je věnoval Benátkám. Budete mít možnost vidět historické kolekce, ukázky běžného života nebo taky knihovnu s původními díly.

Vaší další zastávkou by měla být Zvonice svatého Marka. Odtud se Vám naskytne příležitost vidět celé Benátky jako na dlani. Uvidíte již zmíněný Most nářků, Dóžecí palác, ale také obrysy Alp. Vstup je zpoplatněn (cca 10 euro), ale není nijak časově omezený, takže zde můžete strávit tolik času, kolik jenom chcete.

Bazilika sv. Marka by rozhodně neměla chybět na vašem seznamu. Je to nejzachovalejší bazilika z byzantské architektury vůbec a při její návštěvě si budete připadat, že na vás dýchá samotná historie. Krása celé baziliky vás zaujme hned na prvního pohled a nahlédnutí dovnitř stojí za váš čas.

Všechny jmenované památky se nachází na Náměstí sv. Marka, které tvoří samotné srdce celého města. Náměstí je pojmenováno po patronu Benátek – svatém Markovi. Na náměstí mimo zmiňovaných památek najdete i dva kuželovité sloupy. Na jednom je okřídlený lev s knihou a na druhém původní patron Teodor. Ale pozor, pověřiví Benátčané mezi sloupy nikdy neprocházejí. Na tomto místě bývalo popraviště a legenda praví, že pokud mezi nimi projdete, budete mít celý rok smůlu.

Město je věhlasné svými spleťnými uličkami. Když od Náměstí sv. Marka několika z nich projdete, dostanete se až k Mostu Rialto. Most spojuje Velký kanál (Canal Grande) a benátské čtvrti San Marco a San Polo. Patří mezi největší ikony Benátek a je nejfotografovanějším mostem na světě.

Během svého výletu do Benátek si nezapomeňte dát pravou italskou pizzu a kávu. V každé ulici se to jenom hemží útulnými kavárnami, které vás jako celé město okouzlí. Taky si nezapomeňte koupit škrabošku a pohled na památku. A to nejdůležitější, hlavně si to užijte! Protože vidět Benátky zahalené v krásných maskách stojí za to.

3D TISKÁRNY A 3D TISK

V premiérovém díle rubriky Co jsou zač? se podíváme podrobněji na 3D tisk a 3D tiskárny.

Kde se vzaly?

Všechno to začalo, když si v 80. letech nechal muž jménem Chuck Hull patentovat metodu tvarování polymeru pomocí UV laseru. Následně v 90. letech vytvořil zařízení, které tímto způsobem tisklo pro širokou veřejnost. Tak světlo světa spatřil první předchůdce 3D tiskárny. Jako každý jiný produkt, i tento měl na trhu konkurenci, která užívala jiné metody a materiály.

Pojem 3D tiskárna se objevil až v 2. polovině 90. let, kdy firma ZCorporation koupila licenci k technologii trojrozměrných tiskařských technik od institutu MIT a na této bázi započala výrobu tiskáren, jak je známe dnes. Od roku 2003 se začala objevovat technologie spočívající v nanášení polymeru v tenkých vrstvách, na jejímž principu nyní funguje většina tiskáren.

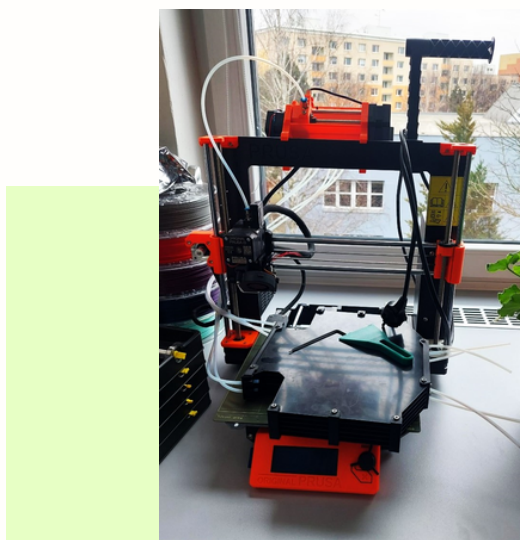

Filament je většinou plastová struna, která je navinuta na cívce a funguje jako materiál pro modely z 3D tiskárny. Existuje několik druhů, ale nejoblíbenější u uživatelů jsou univerzální PLA a PETG filameny. SPLA filameny je práce poměrně jednoduchá a bezpečná. A navíc jsou i ekologicky odbouratelné. Ale na druhou stranu nejsou příliš flexibilní a odolné, to znamená, že jsou velmi křehké. PETG filament, jehož hlavní složkou je klasický PET, který můžete znát z obyčejných plastových lahví, se relativně dobře tiskne a je odolný, pevný, a i trochu flexibilní. Ale při tisku potřebuje vyhřívanou podložku, aby se model dobře držel pohromadě a nedeformoval se tuhnutím.

A kde je vlastně můžete použít?

3D tisk se dá použít v ohromné spoustě věcí. Výrobní firmy používají 3D tiskárny k výrobě prototypů, např. architektonických návrhů. Firma Adidas ale začala vyrábět z filamentu i boty. Dají se taky vyrábět mnohé součástky do strojů nebo konstrukční prvky. V lékařství se tisknou protézy, ortézy nebo třeba i naslouchátka. Je zde výhoda přizpůsobení výrobku pacientovi přímo na míru. Na 3D tiskárně můžete vyrábět i modely pro běžné nebo dekorativní účely. Jako třeba krabičky, klíčenky, hračky nebo šperky. Existují i jedlé materiály, které se využívají převážně v cukrářství a můžete si z nich vytisknout třeba čokoládový dort nebo korpus nějakého koláče.

Kdybyste měli nějaké otázky nebo vás 3D tisk zaujal a chtěli byste si něco vytisknout na našich školních tiskárnách, neváhejte se obrátit na profesorku Kvašňovskou, která vám jistě odpoví na všechny otázky a pomůže vám s uskutečněním vašeho modelu.

Jak fungují?

Jako první je za potřebí 3D model, který chcete tisknout. Ten si buď můžete stáhnout online z internetu nebo si svůj vlastní vyrobíte třeba na stránce slicer.com.

Existují dva způsoby tisku. FDM a SLA tisk. FDM je nejrozšířenější a funguje na principu tavení filamentu (strun). Řádně roztavený filament v tiskové hlavici projde tryskou a na tiskové podložce se pomalu staví od základu váš model. Na druhou stranu SLA tisk funguje na principu tvrdnutí fotoreaktivní pryskyřice za pomoci laseru nebo UV záření. Každý způsob má něco do sebe. FDM tisk je většinou rychlejší než SLA, méně nákladný na pořízení a filameny k této tiskárně jsou docela dobře k sehnání a je větší výběr z jejich barev a vlastností. Ale SLA tisk má velikou přesnost výrobků a stěny modelů jsou hladší než u FDM tisku.

SLEDOVÁNÍ

Vážení čtenáři, vítajte zpět u rubriky Je to pravda? Hádejte. našeho časopisu.

Každý měsíc zde najdete příběh a bude jen na vás uhodnout, jestli je pravdivý, inspirovaný skutečnou událostí, nebo jsem si jej celý vymyslela. V dalším čísle se vždy dozvíte, jak to doopravdy bylo.

Jak jste tipovali? V minulém vydání jsem psala o příběhu, který se opravdu stal. Byl i inspirací pro film **50x a stále poprvé**.

Zdroje: <https://www.dailymail.co.uk/health/article-1285535/Two-car-crashes-leave-Michelle-Philpots-24-hour-memory.html>

Jeannine se vracela domů chladnou noční Paříží. Před Notre-Dame přešla most přes Seinu, šla po Saint-Jacques, minula Sorbonnu a pokračovala po Cujas k Pantheonu. Na vylištěném ztichlém náměstí jí z myšlenek vyrušily těžké kroky, které za sebou zaslechla. Když se otočila, nikoho neviděla, ale instinktivně přidala do kroku. I když se zachumlala do šály, měla stále nastražené uši a dávala pozor, jestli zase něco neuslyší.

Za Pantheonem zahrnula na Clovis, kde už viděla svůj dům. Najednou znovu zaslechla kroky, které byly čím dál rychlejší. Dostala strach a dala se do běhu. Klíče měla naštěstí již nachystané v kapse a rychle je vytáhla.

Odemkla dveře a vklouzla do domu, ujistila se, že se pořádně zavřely. Vyřítla se po schodech až k bytu a vběhla dovnitř, byla strachy bez sebe. Otočila za sebou klíčem a potmě se šla podívat k oknu. Krve by se v ní nedořezal, když na ulici na protějším chodníku uviděla mužskou postavu v černém, která se dívá směrem k jejímu oknu.

Co myslíte, mohl Jeannine takhle někdo sledovat? Hádejte.

FÉNIXOVA HÁDANKA

Jak dobře znáte své učitele? Fénix vám i do tohoto čísla přichystal krátký rozhovor s profesorem či profesorkou, v tom následujícím prozradí správné řešení. Pro všechny, kteří v prvním čísle hádali, je tady odpověď. Náš minulý rozhovor nám poskytla paní profesorka Lipková! Uhodnete, kdo se za hádankou ukrývá dnes? Pro svůj typ hlasujte v odkazu pod hádankou.

Jaké bylo Vaše vysněné povolání, když jste byl/a menší?

Moje vysněné povolání bylo odjakživa učitel/ka. Ze začátku učitel/ka v mateřské škole a potom na základní škole. Já jsem totiž měl/a dědečka, který byl takový ten starý venkovský učitel už v důchodu, a když jsme chodili spolu na procházky, tak se k němu všichni hlásili, protože ho znali, a mně to přišlo úplně ideální. Teď už mi to tak skvělé nepřipadá (smích), ale tak nějak to zůstalo.

Jaká je Vaše oblíbená volnočasová aktivita?

Tak rád/a chodím do přírody, rád/a plavu a čtu. Občas jdu taky do divadla.

Jaké jsou Vaše tři typické vlastnosti?

Tak to těžko říct.... Myslím, že jsem klidný/á a snažím se být ve škole spravedlivý/á a i trpělivý/á.

Jaké je Vaše učitelské motto?

Nevím, jestli je to motto, ale vždycky si říkám, že úplně nejhorší, co může učitel udělat, je znechutit někomu ten určitý předmět.

Jaké předměty jste ve škole neměl/a rád/a?

Ze začátku, na základní škole, jsem neměl/a ráda pracovní vyučování a ani výtvarku, protože mi to nešlo. A na střední škole deskriptivní geometrii, protože jsem tomu vůbec nerozuměl/a. Takže to jsem opravdu neměl/a ráda.

Jakou nejhorší chybu podle Vás může student udělat?

Podvádět.

Jakému zvířeti se podle Vás nejvíce podobáte a proč?

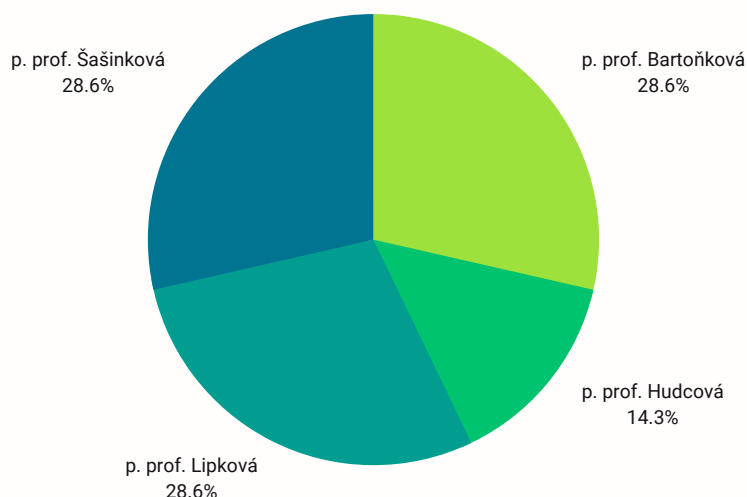
To nevím, ale kdybych mohl/a být zvířetem, tak bych chtěl/a být takovým, které může chodit, létat, plavat a žije v přírodě. Takže asi labuť nebo divoká kachna. A jinak si myslím, že je taky příjemné být psem v nějaké dobré rodině, kde se o něho hezky starají.

Jakou studijní metodu byste doporučil/a svým studentům?

Já si myslím, že si každý musí najít svoji metodu, protože každý má jiný druh paměti a každému vyhovuje něco jiného.

HÁDEJTE!

<https://forms.office.com/e/mp6n2e9Xzp>

Tady jsou výsledky z minulé hádanky! Studenty a profesory, kteří hádanku uhádli zařadíme do losování o malou cenu :) Prvním šťastlivcem je studentka Klára Plánková, která vyhrála školní klíčenku. Moc gratulujeme!

Téma

Zuzana Řezníčková
Valerie Klímová

Kukátko

Renata Sasková
Kristýna Hošková

Naši předkové

Vanda Černošek
Naděžda Afanasyeva

Kam dál

Tereza Šarbortová
Kristýna Nečková

Co se událo

Karolína Šímová

InspireView

Ema Vránová

Tipy na čtení

Daniel Michlíček

Recenze

Vendula Cvrkalová
Daniela Hoření

Pojďme zahrát...

Maximilian Ostrowski
Marek Koutný

Za kulturou

Kristýna Nečková

Co jsou zač?

Julie Keřkovská
Tomáš Dvořák

Je to pravda? Hádejte...

Kristýna Daňková

Fénixova hádanka

Eliška Pokojová

Grafika

Dorian J.
Naděžda Afanasyeva
Karolína Martochová
Tereza Tvarůžková

Děkujeme za přečtení

- Redakce školního časopisu